

Norsk Grotteblad nr 20, November 1988

Redaksjonell kommentar

Redaksjonell kommentar

Med dette nummeret av Norsk Grotteblad kan vi slå fast:

- nok et nummer er sterkt forsinket

- nok et nummer mangler stoff på sentrale områder som NGF har vedtektsfestet å konsentrere seg om.

Iblandet gleden over endelig å kunne postlegge bladet til leserne er det altså bekymring på bladets og forbundets vegne.

Den av redaktøroppgavene som er surest, er å minne folk på at de har lovet å gjøre et stykke arbeid for bladet. Det er ikke til å komme utenom at bønner gradvis avløses av krasse påminnelser - og av stille resignasjon. Behagelig? Nei, avgjort ikke!

Nå skal det ikke stikkes under en stol at enkelte har sendt stoff, så akutt stoffmangel er det ikke, (men her bidrar jo de lange bladløse periodene!) På bladets vegne takker jeg for ethvert bidrag som er kommet.

Ikke minst viktig er det at det innsendte stoffet forteller om aktivitet i grottemiljøene her og der. Aktivitet er jo selve grunnforutsetningen for vår virksomhet. Og det er nettopp for å stimulere aktiviteten at jeg mener bladet har en stor misjon. Er det ikke slik for de fleste at de får større trang til å dra på tur, -til å få sjekket det hullet, -til å få presset den sidegangen, når andre stadig er på farten høyt og lavt?

Fordi bladet binder oss sammen kan det også gi oss de puffene som trengs innimellom, og det hjelper oss til å se vår egen grotteaktivitet i en større sammenheng.

Nå kan vel mine ord så langt karakteriseres som 'vanlig redaktør-syt' slik det arter seg i mangt et lite organisasjonsblad. Derfor må det ikke råde tvil om årsaken: min filosofi i disse skrinne år for NGF er at bladet må fortsette å komme ut! Så får heller andre ting vike.

Imidlertid kan viktige arbeidsoppgaver videreføres gjennom bladet, dersom vi er bevisst muligheten, - og gidder! Og samtidig er bladet blad, - sågar et bedre blad!

Forbundet er i vansker. Det er alvorlig at vi ikke har maktet å avholde årsmøte i fjor og i år. Slikt skaper naturligvis tvil om hvor ledelsen er, og om det er ledelse. I verste fall går det hele i stå, og da er ikke veien lang til å miste det som møysommelig er bygd opp, ta redningsberedskapen for eksempel.

Kort oppsummert hviler vel NGF's styre i Oslo. Ved brev til Bodø frasier Iain Schrøder seg redaktøransvaret i bladet fra i høst av. Han skal ha heder for å ha utgitt flere nummer så å si ved egen hjelp.

Men hvor går vi?

År om annet kan nok et blad lages i Bodø, kanskje igjen i Oslo. Men hva med Bergen? Bygges det et grottemiljø der? Og hvem tar initiativet i spørsmålet om NGF's ledelse? Her er et forbund å berge og et kongerike å vinne.